

THEE HEEFT ZOVEEL CHARME

Komedie in twee bedrijven

door

JOHAN DOBBELAAR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **THEE HEEFT ZOVEEL CHARME** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN DOBBELAAR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

BETS - één van de twee zussen. De domste van de twee

CATO - de andere zus, de baas in huis

KAATJE - de oude moeder, die altijd ziekelijk is, zolang ze niets leukers te doen heeft

NEL - één van de twee vriendinnen die dagelijks hun drankje in het café komen halen. Zij is de fatsoenlijkste van de twee en vrijgezel

GREET - De andere vriendin. Leest graag boeken van de schrijfster Sarah Troost, en wel vanwege de erotische passages

ROOS - Vriendin van Bets, zeer gesteld op de betere stand

SARAH - schrijfster van erotische romans, heeft altijd een glimlach van gelukzaligheid

MEREL - dochter van Sarah, een eigenzinnig type

LEO - lijpe Leo, de postbode van het dorp, beeldt zich in dat hij bij de Marine is en bij alle mogelijke oorlogshandelingen een belangrijke rol heeft gespeeld

FRANS - de jager Frans du Pré, een oude bekende van Kaatje, op vrijersvoeten

PETER - een huisschilder die het land doorreist en zijn diensten aanbiedt en daarbij veel meisjes het hoofd op hol brengt

DECOR:

Het stuk speelt zich af in een klein poldercafé in de jaren zestig waar twee zonderlinge zussen de scepter zwaaien terwijl hun oude moeder al jaren ziek op bed ligt.

Op het toneel zien we in ieder geval een toog en twee tafeltjes met stoelen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1 (*Bets en Cato*)

(We zien hoe Cato haar hoofd door deuropening 1 steekt en rondkijkt of er iemand is. Ze heeft een opgerold vloerkleed op haar schouder waaruit wat blond haar steekt)

CATO: Ja, de kust is veilig. *(ze loopt het toneel op, aan het andere eind van de rol loopt Bets – met gummilaarzen aan – uit dat einde van de rol steken twee schoenen. Duidelijk is dat er een vrouw in het vloerkleed gerold is)*

BETS: Ik vind het nogal wat hoor....alleen omdat ze lijpe Leo zot zat te maken.

CATO: En omdat ze alle Sherry op dronk. Ze ging geld kosten.

BETS: We hadden haar ook kunnen ontslaan.

CATO: Ja, hoor es even, nu kunnen we 't niet meer terugdraaien....
Waar heb je dat gat gegraven?

BETS: Tussen de Prei en de aardappelen.

CATO: Nou, als we daar zijn, dan roep ik "Een twee drie in godsnaam" en dan rollen we haar in de put.

BETS: En het kleed?

CATO: Ja, wat denk je dat dat kleed gekost heeft? Dat gaan we niet in de grond stoppen.

BETS: Ik geloof dat ik iemand hoor praten. *(ze staan allebei stil en luisteren)*

CATO: Dat zijn Nel en Greet. Terug!

BETS: Die twee oude wijven hebben een talent om ongelegen te komen.

CATO: Terug! We gooien haar wel even in de diepvries. *(gaan af door 1 met het kleed op hun schouders. Nel en Greet komen op door 2)*

Scène 2 (*Nel en Greet, Bets, Leo*)

NEL: Gottegot, wat stinkt het hier weer. Ik wou soms dat we in het dorp ook een *fatsoenlijke* gelegenheid hadden om een glaasje te drinken.

GREET: Die twee zussen zijn niet al te slim, maar volgens mij zijn ze ook een beetje van Lotje getikt.

NEL: Een beetje? Dat hebben ze natuurlijk niet van een vreemde. Hun moeder heeft ook ooit een klap van de molen opgelopen.

GREET: Ja, en hun vader dan? Die is op een dag met de Noorderzon verdwenen....naar Canáda. Nou vraag ik je.

NEL: Ja, als je wijf zo zot is als een draaideur, dan wil je wel naar de andere kant van de wereld vluchten. *(Bets op door 1)*

BETS: Kijk kijk! De fine fleur van het dorp is er ook weer.

GREET: Doe jij maar niet zo bijdehand. Geef ons liever een glaasje Advocaat. *(Bets vult twee glaasjes met Advocaat. Als de Advocaat niet snel genoeg uit de fles komt, peutert ze het er met haar vingers uit en brengt die naar Nel en Greet)*

GREET: *(snuift)* Zeg, wat hangt er hier voor een vreemd luchtje?

BETS: *(snuift nu ook)* Ik ruik niks.

NEL: Heb je een nieuwe deodorant misschien? 't Is een beetje een lijkenlucht.

BETS: O, dat zal de bloemkool wel zijn. Met gehaktballen. Die zet Cato 's morgens altijd op.

GREET: En waar is Rietje? Nu hebben jullie eens een goede meid en nu is ze er weer niet.

BETS: Uuhh....die is met verlof....groot verlof, zeg maar.

NEL: En hoe is het met je moeder? Nog altijd ziekelijk?

BETS: Ja, dat weet je hè? Altijd op bed.

GREET: Hoe kan een mens zo leven? Hele dagen tegen het bloemetjesbehang aan liggen kijken.

BETS: Nou, ze leest veel boeken. Op het ogenblik leest ze "Heimelijke liefde"of dokter Nick en zuster Mimi elkaar tenslotte zullen vinden. Heel spannend.

NEL: Doktersromannetjes....getver.

GREET: Nou, ik lees zelf altijd boeken van Sarah Troost. Ik zit nogal es op het randje van mijn stoel hoor. "Zijn blikken volgden de natuurlijke rondingen van haar lichaam..."

NEL: Bah. Geef mij maar een degelijke streekroman van Digna van der Scheur.

BETS: Geef mij maar Ben Murpi van Alias Smith en Jones.

GREET: Wasdat?

BETS: Dat is een koboj-serie op de televee.

NEL: O? Hebben jullie televee?

BETS: Een tweedehandse, gekocht van een vertegenwoordiger die hier op een middag een bakje koffie kwam drinken.

CATO: *(op door 1)* Kostte ons maar liefst 65 gulden.

BETS: Maar we hebben er al veel plezier van gehad. Op vrijdagavond komt die koboj-serie.....

CATO: Gottegot, heb je 't weer over Ben Murpi?

BETS: Hij heeft toch zulke stoute oogjes!

GREET: Ja, zo ben ik er ook eens een tegen gekomen. Dezelfde dag had ik 't zitten en ik ben er nooit meer vanaf gekomen. Nu ligt hij iedere avond op de bank te snurken.

BETS: Ja maar....dit is anders. Ben Murpi is een televee-held.

CATO: Droom lekker verder, ik zie hem nog niet in hier in het café binnenlopen om een pilsje te bestellen.

BETS: Nee, die woont natuurlijk in Amerika, in een klein huis op de prairie, denk ik.

CATO: Zo'n koboj is hele dagen met duizend koeien op pad, die stinkt een uur in de wind natuurlijk.

GREET: En hij zit onder de vliegen, bah.

LEO: *(komt op door 2)* Ahoy!

CATO: *(cynisch)* Daar hebben we 't Noorderlicht!

LEO: Het Noorderlicht, dat heb ik eens gezien toen ik met de Marine naar Casablanca voer.

NEL: Naar Casablanca en je zag 't Noorderlicht? Da's knap.

LEO: Bij de Marine kan alles, als je dat maar weet!

BETS: Hier is je koffie.

LEO: Koffie? Is er geen pils?

GREET: Een postbode drinkt geen alcohol in diensttijd.

LEO: Wél als hij bij de Marine gevaren heeft.

NEL: Via Casablanca naar 't Noorderlicht.

LEO: Met de Stern.

CATO: Dat is geen boot van de Marine.

BETS: Nee, dat is een veerpont van Rijkswaterstaat en die vaart over de Maas heen en weer.

LEO: Maar tóén gingen we er mee naar Casablanca. En trouwens ook naar Londen en naar Moskou.

NEL: Daar stond Chroesjtsjov zeker op je te wachten?

LEO: Ja, precies! Die heb ik nog de hand geschud. Hij was trots dat hij de kapitein van de Stern de hand mocht schudden, dat zei hij. Ik ben trotski, zo zei hij het.

GREET: Kapitein? Maar gisteren zei je nog dat je *matroos* was op de Stern...

LEO: Maar soms moest ik de kapitein vervangen. Daar heb ik de papieren voor. Hoe dacht je anders dat ik postbode geworden was in het dorp? *Hoofdp*ostbode, wel te verstaan. En trouwens: waar is Rietje?

CATO: Die is ziek.

NEL: Hèh? Bets zei net dat ze met groot verlof was.

BETS: *(ongemakkelijk)* Ja....uhh....ze is met groot verlof omdat ze ziek is.

LEO: Ik ga trouwen met Rietje.

CATO: Geloof dat maar niet.

LEO: Welles! Ze heeft het zelf gezegd.

BETS: Ja, maar nu praat ze wel anders.

LEO: Nietes! Ik ga trouwen met Rietje. Jullie zijn alleen maar jaloers dat jullie niet met mij gaan trouwen.

CATO: (*cynisch*) Ja, dat is ook weer zo.

NEL: Zeg, moet jij de post niet eens rond gaan brengen...
hoofdpstbode?

LEO: (*kijkt in zijn tas en diept er twee brieven uit op*) Ja, ik moet nog een belangrijke brief naar de burgemeester brengen. Nou, dan kom ik later nog weleens kijken of ze al beter is. De ringen zijn al besteld, zie je. (*af door 2*)

NEL: Je zal toch zo'n sukkel op de wereld gezet hebben. Ik ben blij dat ik geen kinderen heb.

BETS: Dat is voor die kinderen trouwens ook een geluk.

GREET: We zullen zeker maar weer eens verder gaan?

NEL: Ja, ik moet mijn stoepje nog schuren. (*Nel en Greet staan op*)

GREET: (*tegen Bets en Cato*) Die Rietje heeft Lijpe Leo helemaal gek gemaakt. Daar moet ze mee ophouden.

BETS: O, daar kun je op vertrouwen hoor.

CATO: We zullen het tegen haar zeggen.

NEL: En ze loopt er ook vaak onfatsoenlijk bij. Soms zie je alles zitten...

BETS: Ja, we zullen zorgen dat het allemaal goed bedekt is hoor.

CATO: Dat er geen mens meer naar kijkt.

GREET: (*terwijl ze afgaan*) En je kunt de bloemkool wel zachter zetten. (*Greet en Nel af door 2*)

CATO: Moet je nu iedere keer als er iemand komt over die Ben Murpi beginnen?

BETS: Cato, ik ben eraan toe, aan een man. Ik wil graag de ridder op het witte paard ontmoeten.

CATO: Een ridder? Ridders dragen een pak van ijzer, en wie kan dat in het najaar weer in de vaseline gaan zetten?

BETS: Dat is toch maar bij wijze van spreken?

CATO: Kom op, we gaan Rietje naar haar laatste rustplaats brengen.

BETS: Ik wil toch nog wel graag een paar plechtige woorden zeggen als we daar staan...

CATO: Tussen de prei en de aardappelen.

BETS: Iets met "tot stof zult gij..." of zo.

CATO: Rietje had een goede band met stof. Ze kon een hele dag schoonmaken zonder het stof lastig te vallen.

BETS: Laten we haar maar uit de diepvries halen, dan kan het gehakt er weer terug in. *(samen af door 1)*

Scène 3 (Frans, Cato, Bets)

(Frans komt op door 2 in jagerskostuum, zet zijn geweer neer, posteert zich aan een tafeltje met zijn rug naar deur 1 en haalt een sigaar uit zijn binnenzak, ruikt eraan en zoekt een vuurtje, wat hij niet kan vinden. Dan komt Cato weer op met de vloerkleedrol op haar schouder, rondkijkend zonder Frans te zien. Ze denkt dat de kust veilig is en gebaart naar Bets dat ze door kan lopen)

CATO: Oké...

FRANS: Heb je misschien een vuurtje?

CATO: *(schrikt)* Huh?!

FRANS: Een vuurtje....voor mijn sigaar? *(Cato gebaart naar Bets, die niet in beeld is, dat ze terug moeten. Ze gaan terug en enige tellen later komt Cato terug op met een doosje lucifers)*

CATO: Een vuurtje?

FRANS: Ach, laat maar zitten. Geef me maar liever een oude klare. *(Cato schenkt een oude klare in en serveert die)*

CATO: Je komt hier toch wel niet uit de buurt?

FRANS: Eigenlijk wel. Ik ben Frans du Pré, geboren en getogen in de Dorpsstraat. En mijn buurmeisje was Kaatje Nachtegael. *(inmiddels is ook Bets opgekomen, die nieuwsgierig mee luistert)*

BETS: Dat is onze moeder.

FRANS: We hebben samen wat mee gemaakt, jullie moeder en ik.

CATO: Wat dan? *(zet intussen een oude klare voor hem neer)*

FRANS: Ik weet niet Leeft ze nog?

BETS: Min of meer, tenminste...Vanmorgen nog wel, geloof ik. Ik zal eens gaan kijken hoe ze erbij ligt. *(gaat af)*

CATO: *(roept haar na)* Laat haar niet zonder kunstgebit naar beneden komen, hoor. *(bekijkt Frans nog eens)*

CATO: Zo te zien ben je ook al behoorlijk oud. *(Frans wil wat zeggen, maar krijgt geen kans)* Want ik geloof nooit dat jij je eigen tanden nog hebt. *(Frans wil wat zeggen, maar krijgt geen kans)* En je zit zo dun in je haar. *(Frans wil wat zeggen, maar krijgt geen kans)* En je bent ook wat uitgezakt hier en daar. *(Frans wil wat zeggen, maar krijgt geen kans)* Moeder is verschrikkelijk oud. We vieren haar verjaardag al jaren niet meer, dus we weten het niet goed, maar veel soeps is het niet meer. *(Frans wil wat zeggen, maar krijgt geen kans)* Ze is zindelijk, maar daar is het wel mee gezegd hoor.

BETS: *(op)* Ze zegt dat ze je niet kent, maar ze komt toch even kijken.

CATO: Ze gaat toch niet eerst heel dat corselet aanhijzen, hoop ik.

BETS: Nee, ze trekt haar duster aan.

CATO: Gelukkig, anders moeten we weer met zijn tweeën de veters aan gaan sjoeren.

BETS: En de rollen er tussen proppen. *(Frans wil wat zeggen, maar krijgt geen kans)*

CATO: Stel je er maar niet te veel van voor hoor. 't Is een oude kartonnen doos. *(Frans wil wat zeggen, maar krijgt geen kans)*

BETS: En nog een verkreukelde ook...

Scène 4 (Frans, Cato, Bets, Kaatje)

KAATJE: *(op)* Wie is dat?

FRANS: *(staat op en neemt zijn hoed af)* Ik ben het, Kaatje, Frans.

KAATJE: Frans? Oh, die van de voddenboer. Ik dacht dat hij in het gekkenhuis zat? *(Frans wil wat zeggen, maar krijgt geen kans)*

CATO: Nee moeder, uit de Dorpsstraat, je buurjongen.

KAATJE: O? *(beseft nu pas echt wie het is)* O? Frans! Maar dat is lang geleden. *(Frans wil wat zeggen, maar krijgt geen kans)*

BETS: Ja, toen jullie jong waren....dat was in de Middeleeuwen, dus...

KAATJE: Weet je nog, op de zolder van die oude schuur?

CATO: Moeder! *(Frans wil wat zeggen, maar krijgt geen kans)*

KAATJE: Of was dat nu met Simon Jansen? *(Frans wil wat zeggen, maar krijgt geen kans)*

KAATJE: Of met Wim van Driel? *(Frans wil wat zeggen, maar krijgt geen kans)*

KAATJE: Nee, met Piet de Dreu, nu weet ik het weer.

BETS: Moeder, dat willen we allemaal niet horen.

FRANS: En ik hoor dat je man al jaren geleden vertrokken is. *(de vrouwen begrijpen nu ineens met welke bedoeling Frans gekomen is. Bets en Cato kijken elkaar verontwaardigd aan. Kaatje kijkt met andere ogen naar Frans, recht haar rug, legt haar haar goed)*

KAATJE: Ja, die is al jaren weg....ik ben een alleenstaande vrouw, zogezegd. En ik ben altijd maar ziekelijk, mijn maag, mijn darmen, mijn nieren...

FRANS: Binnenkort is het veemarkt in de stad, Kaatje. Ik wou je komen halen om er samen naar toe te gaan.

KAATJE: *(gaat zo mogelijk nog rechter staan en trekt haar duster recht)* Oh, samen naar de veemarkt in de stad? Ja, dat lijkt me wel leuk.

FRANS: Ik dacht; dan gaan we een borreltje drinken en een hapje eten op de markt.

KAATJE: En de koeien en de paarden bekijken. Ja, daar heb ik zin in hoor, Frans. Dan kom ik op de Solex naar je toe.

FRANS: *(staat op, legt een gulden op de toog en pakt zijn geweer op)* Dan ga ik hier nog een beetje jagen. Tot dan, Kaatje. *(af door 2)*

KAATJE: Toedeloe! *(zwaait frivol)*

CATO: Zeg moeder, we gaan hier toch geen vrijage krijgen?

KAATJE: Hihihi...wie had dat gedacht? Dat er nog een knappe vent op mijn pad zou komen? Nou ja, uiteindelijk zie ik er nog patent uit voor mijn leeftijd.

BETS: En je maag dan? En je darmen en je nieren?

KAATJE: O, dat gaat alweer een stuk beter hoor. *(gaat zingend af door 1)*

Scène 5 (*Bets, Cato*)

BETS: Ik heb haar al zeker tien jaar niet meer horen zingen.

CATO: Voor mij hoeft ze het ook niet te doen.

**(we horen een gewerschot. De zussen schrikken)*

BETS: Wasdat?

CATO: Dat is Frans natuurlijk. Die ging hier nog wat jagen, zei hij.

BETS: Zeg....over Frans gesproken.... Is het hem om moeder te doen....of om haar geld?

CATO: Nu je 't zegt.....moeder heeft tienduizend gulden op haar bankboekje staan.

BETS: En duizend gulden in een vuile sok onder haar kussen.

CATO: En in dat sigarenkistje naast haar bed zit zeker een paar honderd gulden.....als 't niet meer is.

BETS: Dus heeft ze alles bij elkaar zeker twaalf- of dertien duizend gulden.

CATO: Ja, en het café en het huis en de schuur.....Allemaal eigen. Bij elkaar gemakkelijk veertigduizend gulden.

BETS: Die Frans heeft het goed bekeken. Die wil zijn pensioen veiligstellen.

CATO: Hij plukt haar kaal en laat haar dan zitten. Dan heeft hij het geld en dan zitten wij met een afgepelde moeder.

BETS: Hèh! In plaats van dat ze gewoon dood gaat en al dat geld aan ons nalaat.

CATO: Zo hoort het ook. Ze is al een paar jaar over datum.

BETS: Ja, maar nu krijgt ze een opleving en dan kan het allemaal weer jaren duren.

CATO: Dat doet me eraan denken dat Rietje nog steeds in de diepvries ligt. Kom op.

BETS: Oh ja, *(oefent)* "tot stof zult gij....." hoe was het ook weer?

CATO: Wat maakt het uit? Ik zeg één twee drie in godsnaam en jij slaat een kruis, daar moet ze het maar mee doen. *(Cato af door 1)*

BETS: Ja, dan mag ze niet mopperen....en tussen de prei en de aardappelen, da's een mooi plekje. *(Af door 1)*

Scène 6 (Sarah, Merel, Bets)

(Sarah en Merel komen op door 2. Koffers aan de hand. Ze zijn modern, alternatief gekleed)

MEREL: *(kijkt om zich heen, vindt het duidelijk niets)* Mam, laten we iets anders uitzoeken...alsjeblieft!

SARAH: Lieve schat, dit is het helemaal! De eenvoud, de simpele gelagkamer voor de boerenknecht, de oude grond, de band van de mensen met de aarde en het water.....magnifiek! Hier strijken we neer, hier vinden we de wortels van het menselijk bestaan.

MEREL: Het stinkt hier!

SARAH: Je moet wennen aan de lucht van het echte leven, kind. In de stad rook je alleen de industrie en de schoorstenen van de arbeidersbuurten. Maar hier, midden op het platteland trek je de lucht van het eerste bestaan in je longen. Hier kunnen we écht leven, kind. *(Cato verschijnt weer met de rol vloerbedekking op haar schouder in deur 1, kijkt even om zich heen en ontdekt dan tot haar schrik de twee vrouwen, gaat geschrokken terug)*

MEREL: Ik voel de aanwezigheid van boze geesten, mam.

SARAH: Dat is de dynamiek van de mensen, lieverd, die je voelt. Jij bent nu eenmaal overgevoelig. Wees blij met je gave.

MEREL: Ik geloof dat ik hier helemaal niet blij ben.

BETS: *(op door 1)* Goeiendag. *(schuiert het stof van haar schouder)*

SARAH: Gegroet, lieve jonkvrouwe van de groene akkers, moeder van de vruchtbare klei, zuster in liefde, kom hier dat ik u omhels. *(stapt op Bets toe en omhelst haar. Bets blijft stijf en strak staan)*

SARAH: *(laat Bets los)* Mijn naam is Sarah Troost, je weet wel, die beroemde schrijfster. Je hebt me vast weleens in de Libelle gezien, of misschien een interview met mij op de radio gehoord.

BETS: We hebben alleen de Vrije Zeeuw *(regionale krant)* en de

radio staat nooit aan. Cato houdt niet van die herrie.

MEREL: Zie je, mam? We zijn in een achtergebleven gebied terecht gekomen met allemaal kansarme mensen.

BETS: Een televee hebben we wel.

SARAH: Dan heb je me vast wel gezien bij Willem Duys, Voor de vuist weg.

BETS: We kijken alleen maar op vrijdagavond naar Alias Smith en Jones. Want als je hem te veel gebruikt, gaat hij misschien kapot, zegt Cato.

SARAH: Luister, deerne van de woeste akkers, ik ga een nieuwe roman schrijven en ik zoek de rust van het veld, tussen het wuivende graan, terwijl de ploeg door de klei snijdt.....*(ze kijkt tijdens haar monoloog naar een abstract punt. Bets komt naast haar staan en kijkt naar dezelfde kant)*

SARAH: Dus.....willen wij hier een kamer huren.....voor twee personen dus.

BETS: Een kamer? Nou, dat moet ik even aan Cato vragen hoor. *(af door 1)*

**(we horen een geweerschot. Sarah en Merel schrikken. Merel duikt onder de tafel)*

MEREL: Ze schieten op ons. Misschien weten ze hier niet eens dat de oorlog al lang voorbij is.

SARAH: Welnee, kind. Stoere jagers op het land die het wild opjagen.

MEREL: Mam, laten we weg gaan, nu kan het nog. Terug naar de bewoonde wereld.

SARAH: Liefje, je zult zien hoe je hier ervaart. De zuivere lucht zal je goed doen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto